

Täkköke

ISSN 0134-2266
1995

MINU KOOL

Minu kool asub Pärnu jõe kaldal suurte puude all. Koolis on üheksa klassi ja õpilasi 200. Käin Tori koolis juba viiendat aastat. Minu kodukohast asub kool päris kaugel. Igal hommikul sõidan siia bussiga. Selles koolis õppis ka minu vend, kes on juba suur mees. Minu õde käib 8. klassis.

Õpetajad on toredad ja meeldivad mulle. Kahju ainult, et koolimaja juurdeehitus ei saa kuidagi valmis. Juba mitu aastat seisavad ehitusmaterjalid lihtsalt siin õuel. Sooviksin, et jätkuks raha ka meie koolimaja jaoks ja minagi veel uues hoones õppida jõuaksin.

JANIKA JAKOVLEVA

MINU KOOL TULEVIKUS

Praegu ei taha ma eriti koolis käia. Kui kool oleks natuke teistsugune, siis ma käiksin küll lausa hea meelega.

Mina tahaksin, et oleksid ainult kehalise kasvatuse, tööõpetuse,

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

Tori Põhikooli lapsed kirjutasid meile juba möödunud talvel oma koolist ja ka sellest, milline peaks kool olema tulevikus. Ehk pakub see huvi

joonistamise ja eesti keele tunnid. Eesti keele tunnis meeldiks mulle ainult lugeda ja töövihikust harjutusi teha. Sooviksin ka, et siin oleksid nii ujula kui võimla. Tööõpetuse tunnis meeldiks mulle õmblusmasinaga õmmelda, tikkida, heegeldada ja kududa.

Iga kuu võiks olla üks vaba nädal ja ka pidu.

Mina tahaksin, et kool oleks just selline.

KATRIN KLAAR

Kool, kus ma praegu õpin, on 9-klassiline, õpilaste arvult keskmine ja ruumi poolest väikene.

Kunagi tulevikus võiks minu

koolist saada suurem, ilusam ja puhtam maja. Koolil võiks olla oma söökla, ujula, ilus suur võimla, raamatukogu ja lugemissaal.

Igal õpilasel ja ka õpetajal on oma arvuti. Klassi ees poleks vaja vastamas käia, sest õpetaja kontrollib teadmisi arvutiga. Koolil on oma jõusaal, kus kõik õpilased ja ka õpetajad saavad trennis käia.

Kooli söökla on selline, et saan tellida just niisuguse söögi, mis mulle maitseb. Kooliõues on park ja pürskkaevud. Pargi taga on suur staadion.

Selline kool oleks väga tore.

Loodan, et minu kool on tulevikus just niisugune.

EGLE ROHTLA

Minu kool on suur ja seal on palju lapsi. Kui sisse lähed, maksad uksehoidjale 3 plekkraha. Kogu kool hõljub õhus, nii õpilased, õpetajad kui ka direktor. Tunnis on võimalik saada hea või halb hinne. Head hinnet nimetatakse viidiks ja halba ükuks. Mina saan nii viidiks kui ükusid. Kui uurime elu vanas Roomas ja mõni küsimus jääb segaseks, siis sõidame kohe Rooma. Kui uurime veealust maailma, siis teeme tiiru ka vee all ära.

Mulle meeldiks selline kool küll.

JOONAS KALJUSAAR

HEA KOOLIPÄEV

Kooli poole minnes rõõmustan, sest veeloikude peal on jää. Ilm on natuke külm, kuid siiski ilus. Koolis sain sõbranna käest kaks ilusat õuna ja esimeses tunnis rõõmustas mind õpetaja. Olin matemaatika kontrolltööd kartnud, kuid nüüd seisis mu päevikus ilus punane viis. Ka järgmises tunnis sain viie. Koju jõudsin koguni nelja suure viiega. Oleks väga tore, kui kõik koolipäevad läheksid nii rõõmsalt ja kiiresti.

KRISTEL KÜTT

MÕTTE JÕUD

HELJU RAMMO

Kalev ja Sulev käisid isaga kartautode võistlusel. Pisikesed poisid kihutasid mehiselt väikeste võidusõiduautodega. Kõige rohkem läks sellest põlema Sulev. Kogu kodutee rääkis ta nähtust, kuni kuulutas, et hakkab ka kardiga sõitma ja võistlema.

“Jäta see mõte,” püüdis isa oma nooremat poega rahustada. “Sina ei saa selle autoga kunagi sõitma ja võistlema.”

“Miks mina ei saa, kui teised saavad?” ei jäänud Sulev rahule.

“Vaata, sinu isa ei ole autode alal asjatundja. Mina pole võimeline neid putitama. Ilma selleta ei tule võiduajamisest midagi välja,” seletas isa.

“Mina hakkam ikka sõitma ja võistlema!” ei jätnud Sulev oma jonnini. Isegi kodus mitte. Öhtulauas keeldus ta koguni söömast ja kõigele lisaks pistis veel tõinama. Lõpuks tüdinesid kodused sest virinast ja jätsid piriseja üksi kööki pisaraid valama.

Kisa ei vaibunud, vaid üha valjenes. Justkui oleks maailma lõpp lähenemas. Keset seda järjest kasvavat kisa astus kööki Kalev, jäi oma väikevenna ette seisma ja ütles: “Mis sa ilmaaegu ulud? Parem kihuta ringrajal!”

“Ei tea, mismoodi?” küsis õnnetu Sulev läbi pirina.

“Mõttes, noh!” õpetas Kalev. “Mõttes võib kõik olla ja võib kõike teha. Mina, näiteks, täna kihutasin. Mitte kardi, vaid Vormel 1-ga. Võidu suurte meestega, maailma ässadega. Kas tead, ma tulin esimeseks!”

“Sina?!” venisid Sulevi pisaratest märjad silmad imestusest suureks.

“Igatahes!” tunnistas Kalev tähtsalt.

“Siis võin ju mina ka kihutada?”

“Iga kell!” kiitis Kalev.

Kus nüüd läks alles põristamiseks lahti! Kord kihutas Sulev sirgel lõigul, siis võttis kihvti kurvi. Sõit oli nii võimas, põrin nii vägev, et ühtäkki ilmusid ema ja isa kööki. Ehmunud nägudega, hirm silmades, et nende pojalt on midagi tõsist viga.

“Ei ole peast põrunud,” rahustas neid Kalev. “Sulev vaid kihutab praegu Vormel 1-ga. Juhub võistlust ja kohe see lõpeb tema võiduga. Puudub ainult kihisev joogipudel, mis autasustamisel peab olema.”

“Õnneks on meil pudel olemas!” ohkas ema kergendatult.

“Õnneks jah!” kordas isa, astus taburetile ja võttis ülemisest köögikapist suure limonaadipudeli välja.

Ja kõigil oli pärast närvesöövat võidusõitu mõnus karastavat jooki rüübata.

Illustreerinud HILLAR METS

JAAN RANNAP

KUIDAS MATKATA TEKI ALL

Mis parata - õnnetus ei hüüa tulles. Keegi ei tea, kus sa õieti külmetasid. Sa ise kõige vähem. Aga näe, nohu on käes, köha ja palavik kah. Ja seal sa siis oled - kaheks päevaks voodisse määratud.

Mida teha kahel pikal päeval, kui ka lugemine on silmade pärast ära keelatud. Mis oleks, kui läheks reisima! Ah et kuhu? Kas põhja või lõunasse? Atsihh! No muidugi. Kui nina nohune, siis lumi ja jää ei kutsu. Ikka, ikka lõuna poole! Nüüd tuleb hästi mõelda, mida matkakotti pakkida. Pane silmad kinni ja hakka mõttes asju seljakotti laduma. Fotokas elevantide pildistamiseks, binokkel väiksemate loomade lähemale toomiseks. Arvatavasti on sul plaanis kaelkirjakut joonistada. Siis läheb värvipliiatseid ja suurt paberipoognat vaja. Niisugust, kuhu kaelkirjaku kael peale mahuks. Ma loodan, et sa taskunuga ei unusta. Ega seebikarpi ja hambaharja. Siin on sul julgelt tunniks ajaks arupidamist, vahepeal pead ju veidi puhkama kah. Haige inimese asi. Mis sõiduriistaga teed alustada? Lennukiga? Õige mõte. Üle Alpide Aafrika poole lennates saad siis ikkagi lund ja jääd näha. Lumi ja jää on Alpi mägede kõrgematel tippudel. Neist tippudest kõige kõrgema nimi on Mont Blanc. Mis ütled sa Vahemere kohta ülevalt kõrgelt vaadates? Nagu sinine soolikas? Jah, mis sa teed. Kaugelt paistavad kõik asjad teistmoodi kui käega katsudes.

Aga nüüd läheb kohe-kohe maandumiseks, nii et pigista silmad kõvemini kinni. Sa sõidad väikese lennukiga. See ei vaja betoonist maandusrada. Sinu lennuk maandub keset kõrbenud rohuga kaetud savanni. Päratu ahvileivapuu all sööb kolm väikest triibulist hobust. Märkasid, jah? Aga vaata nüüd üles. Kes need ahvileivapuu okstel turnivad? Perekond paaviani vanad ja noored, kes muu.

Kuule, ega see maastik su ümber ikka päris rohtlaas ehk savann ei ole. See on savanni ääreala, piiratud kaljude ja kiviste küngastega. Sinna kaljudele peaks kindlasti viima rada, mida mööda üles ronida sul muidugi mõttes oligi. Näe, õigesti tehtud, et fotoaparaat sai kaasa võetud. Kõrgel kivirõunal lesib lõviperekond. Tohtu suur kahara lakaga isalõvi nelja emalõvi ja tosina pojukese seltsis. Saab siit alles pildi, kui lähemale minna!

Oih! Aga nüüd sa vist läksid liiga lähedale. Loomade kuningas on end püsti ajanud, uriseb ähvardavalt ja hakkab sinu poole liikuma.

Ruttu! Ruttu! Võta tagasi see kivirõunale ronimine. Mäletad, sa maandusid puu läheduses, millel turnis ahvipere. Las lõvid jäävad omapead. Hakka mõtlema sellele, kuidas ahve joonistada.

Illustreerinud REET REA

IRA LEMBER

LAPSEVANKER

Kaks tüdrukut kiikusid aiaväraval ja ootasid, et majast veel mõni mänguseltsiline välja ilmuks.

Nagu tellimise peale tuligi kõrvalmajast pipipatsidega tüdruk, kes tõukas enda ees tuliut lapsevankrit.

“Tule peitust mängima!” hüüdis üks aial kõõluja.

“Ei ole aega!”

“Oled lapsehoidjaks hakanud või?” küsis teine tüdruk.

“Jaa.”

“Said endale venna või?”

“Ei, õe.”

“Ja nüüd pandi lapsehoidjaks! Vaeneke, sa ei saagi enam mängida!” haletseti värava otsast.

“Mängin ikka.”

“Eks tule siis meie aeda, beebi võib siin kah magada!”

“Ei saa, ma pean ju temaga jalutama!” teatas värske lapsehoidja ja kõndis eriti tähtsa näoga edasi.

Nüüd hüppas teinegi tüdruk aia otsast alla ja mõlemad lippasid

jalutajale järele. Nad kiikasid lapsevankrisse, kuid tekikuhila seest paistis vaid roosa ninaotsake.

Varsti lükkas lapsevankrit juba kolm väikest kätepaari.

“Kuhu me lähme?”

“Parki loomulikult, seal on kõige värskem õhk,” teadis lapsehoidja.

“Las ma vaatan su beebit lähemalt!” uudishimutses üks tütarlaps ja pugus ninapidi vankrisse. Hetk hiljem hüüdis ta pettunult: “See on ju hoopis nukk!”

“Mis nukk?” Ka teine tüdruk tuli asja uurima. “Ongi nukk! Sa valetasid meile! Sul polegi väikest õde!”

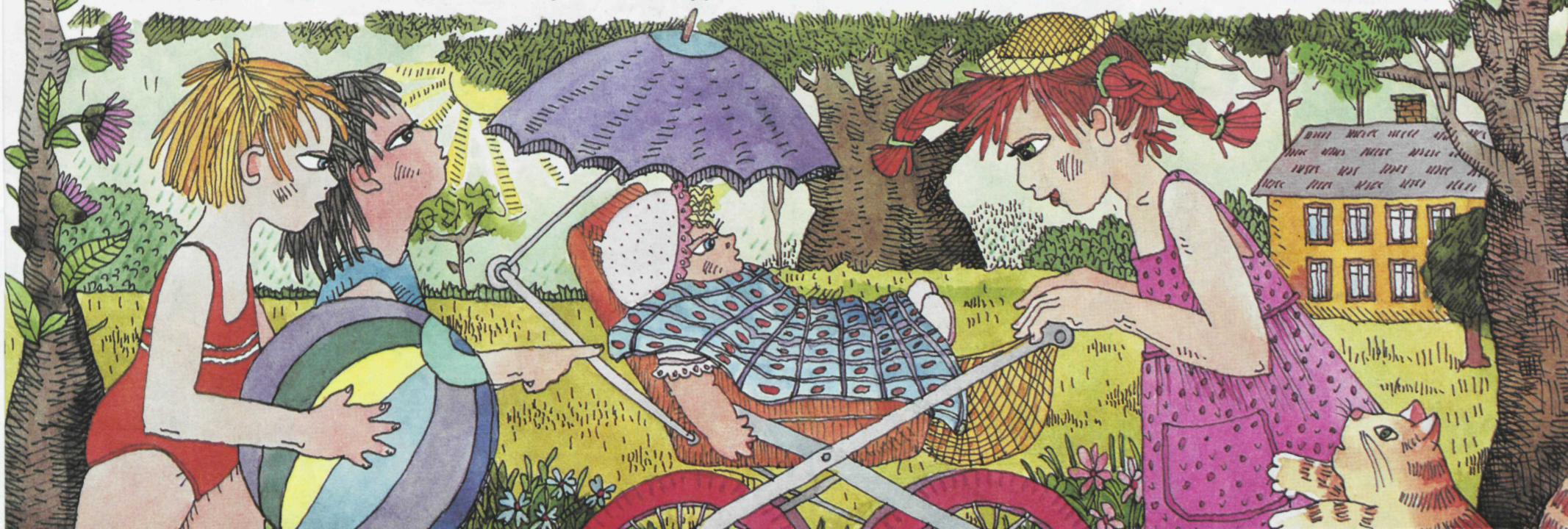
“On küll!”

“Valetasid! Teil polegi beebit!” “Ei valetanud!”

“Valetasid ikka! Miks sa muidu nukku kärutad!”

“Aga sellepärast, et mu väike õde pole veel haiglast koju toodud ja ma tahtsin vankrisõitü nukuga harjutada! Saate nüüd aru!” Kõik said aru.

Illustreerinud REGINA LUKK

HENNO KÄO

KORSTNATÕRJUJA

Elas kord korstnatõrjuja. Elab praegugi. Korstnate tõrjumine oli tema töö. Igal hommikul ütles korstnatõrjuja oma naisele: “Eks me näe, kui palju korstnaid mul täna tõrjuda tuleb.” Pistis siis võileiva tasku ja läks tööle. Õhtul kell kuus jõudis korstnatõrjuja koju, sõi kõhu täis ja istus tugitooli. Telekat vaatama. Kõige rohkem meeldis korstnatõrjujale “Tahmanägu”. Aga ta ei suutnud seda kunagi lõpuni vaadata, vaid jäi iga kord poole peal tukkuma. Arvata võib, et see korstnate tõrjumine on kole väsitav töö.

Mismoodi korstnaid tõrjutakse? Mina seda küll ei tea. Küsi korstnatõrjuja käest. Tal on nii suvel kui talvel läkiläki peas ja kõkilips ees. Selle järgi sa korstnatõrjuja ära tunnedki.

Illustreerinud HENNO KÄO

Ükskord tõi päkapikk mulle ja õele kommi, aga mina sõin mõlemad kommid ära. Järgmisel päeval sai õde jälle kommi, aga mina ei saanud. Paras mulle.

KEN KIRSEL

Kaklesime vennaga. Siis äkki meenus mulle, et kapis on kommikott. Läksin kommi võtma. Kommikoti all oli kraadiklaas, see kukkus maha ning läks katki. Kui ema koju tuli, pahandas ta minuga.

KEIU KRIIT

See lugu juhtus 1994. aastal. Emme käskis saapad kuivama panna. Ma paningi, kuid ma ei saanud aru, et emme käskis saapad ahju kõrvale panna. Mina panin ahju otsa. Ahju taga oli auk ja üks saabas kukkus auku. Ma ei julgenud algul öelda, et nii juhtus. Pärast rääkisin loo siiski ära. Sain riielda. Hiljem võtsime koos ema-isaga saapa välja.

TRIINU NÕU

Olime Sandriga suvel Saaremaal vanaema juures. Seal kuuris seisavad isa vana mootorratas ja vanaisa vana võrr. Vanaema ei lubanud neid puutuda. Meil aga oli igav ja otsustasime hakata võrri remontima. Võrril polnud esimest ratast all, kuid paagis loksus bensiin. Sidusime lenksu külge nõõri. Sander tõmbas nõõrist, mina andsin gaasi ja võrr läkski käima. Sander jõudis viimasel hetkel eest ära hüpata. Võrr kihutas koos minuga vastu aeda. Kaks aiapulka läks katki.

Toimetusse saabus selline kiri: Oleme Lähte Keskkooli 2.a (tänavu juba 3.a) klassi lapsed. Lugesime "Tähekesest" rubriiki "Paha laps". Meil igaühel on ka pahandusi olnud. Nii panigi igaüks oma kõige suurema pahateo paberile ja saatsime need toimetusse.

Kogu õu oli suitsu täis. Vanaema oli ahastuses. Oli see alles pahandus.

OSKAR SUURNA

Olin 5-aastane, kui see lugu juhtus. Ma läksin venna tuppa ja märkasin seal tikke. Hakkasin nendega mängima. Viskasin ühe tiku prügikasti ja praht süttis. Panin paberi peale, et tuld kustutada. Ega ma keretäiest ilma jäänud.

URMO VILT

Olime vennaga jõululaupäeva õhtul toas. Isa lubas meil kuusel küünlad süüdata. Nii me tegimegi, kuid läksime ise teise tuppa ja unustasime küünlad valveta. Üks küünal kukkus lauale ja laud läks põlema. Siis tulid isa ja ema. Isa aitas tuld kustutada. Pärast saime

tublisti riielda.

JANEK TIGANE

Ma olin paha laps ja tegin suitsu. Isa magas ja ema oli sel ajal laudas. Olime õega koos toas. Isa ärkas ja tuli meie tuppa, ema tuli veidi hiljem talle järele. Siis saime ema-isa käest riielda ja pidime nurgas seisma.

INDREK TÕRUVERE

Kui ma olin väike poiss, võtsin köögikapist kõik kuivained välja. Valasin need põrandale maha ühte hunnikusse. Pärast tatsasin kõik kohad valgeid jälgi täis. Emmel andis tükk aega koristada.

MAREK RANDOJA

Oli pühapäev. Tahtsime õega ema aidata. Hakkasime kööki

koristama. Algul pesime ära taldrikud, siis asusime pottide kallale. Akki kukkus üks pott põrandale. Kõik kohad olid rasva täis. Hakkasime ruttu põrandat pesema. Päris puhtaks me seda ei saanudki. Kui ema õhtul kööki läks, küsis ta kohe: kes tegi pahandust?

EVELI JÄRVETAR

Ükskord kutsus sõber mind pärast kooli enda juurde. Olime mänguhoos ega märganud kella vaadata. Nii jäin koolibussist maha. Hakkasin jala koju kõndima. Kõmpisin kaks tundi. Kui koju jõudsin, ootas mind korralik keretäis.

JAAGUP LEPP

Olin 4-aastane ja tahtsin ema aidata. Läksin aeda ja leidsin ühe peenra. Rohisin selle täiesti puhtaks, nii et ühtegi taime ei jäänud kasvama. Pärast kobestasin mulla kenasti ära ka. Siis kutsusin ema vaatama. Ema ei pahandanud minuga, ütles vaid ohates: "Ongi kõik puhas!"

MADIS SIIM

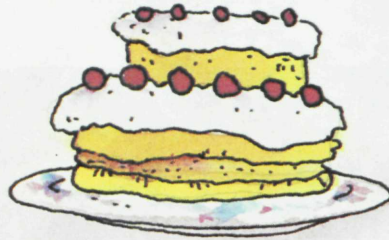
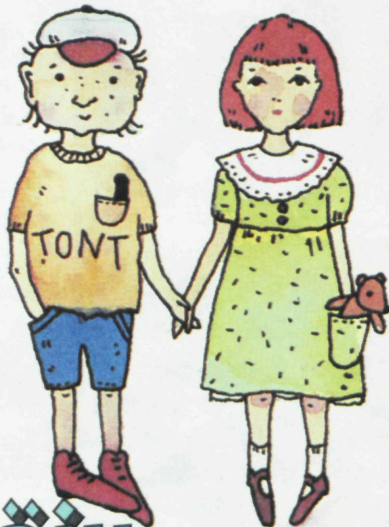
Kord jäime õega kahekesi koju. Hakkasime peitust mängima. Suures mänguhoos ajasime lillepoti ümber. Tõstsin selle üles, terve vaip oli mulda täis. Siis võtsin tolmuimeja ja puhastasin vaiba ära. Vaiba alla jäi veel mulda. Teine kord, kui isa vaiba välja viis, nägi seda ema. Sain pahandada, et sellest kohe ei rääkinud.

IMRE MÄLK

ELLEN NIIT

Suurepäraseid palad

MUNAKOOKI MANNILE,
MESIJOOKI TÖNNILE,
LIHAKÄNTSUD PLAADILE
MEELEMÕNUKS TAADILE.
HULLUD POISID HUNDILE,
TORRIS PLIKAD TONDILE,
TAGASITOOMIST EI TULEGI.
MEIL NEID TARVIS EI OLEGI.

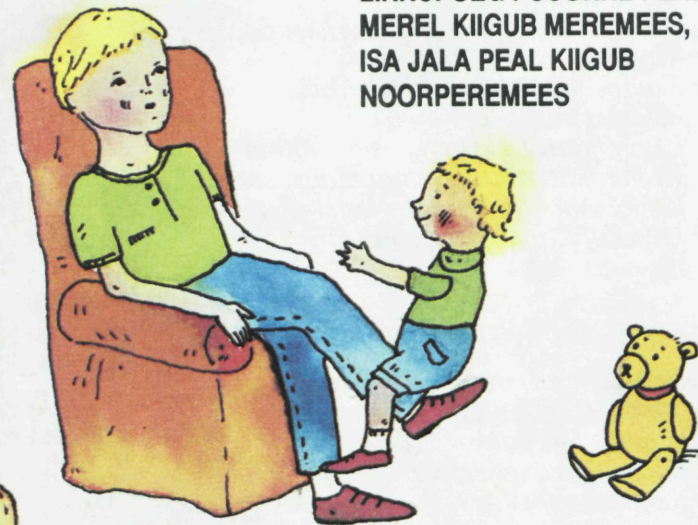

MUNAKOOK

ELLEN NIIT

Kiiged

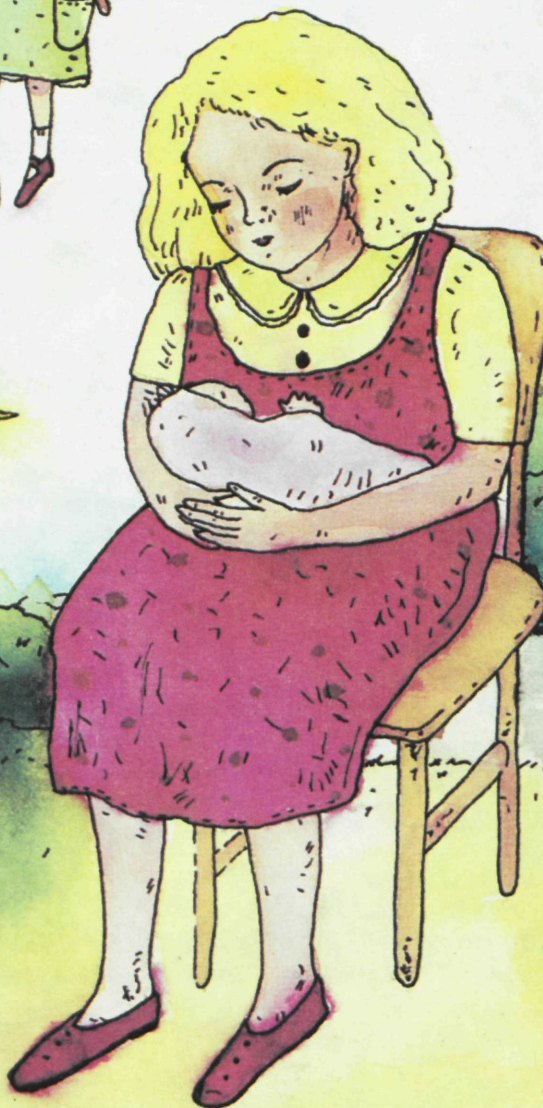
KÄRBES KIIGUB ÕRRE PEAL,
LINNUPOEG PUUÕRRE PEAL,
MEREL KIIGUB MEREMEES,
ISA JALA PEAL KIIGUB
NOORPEREMEES

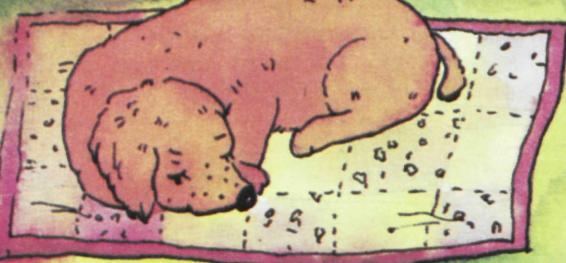
ELLEN NIIT

Äiu-äiu-äiu

ÄIU - ÄIU - ÄIU,
ÕUES ÕÕ EKS KÄI JU.
MAGA, MEMME MIISU,
PISIKENE KIISU !
KÜLAD LÄKSID KOJU,
MAGA, KARUPOJU !
JUBA JÕUDIS ÕHTU,
OMAD POEVAD PÕHKU.
EMALGI ON UNI.
MAGA HOMMIKUNI.

PÄRNU

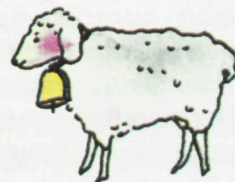
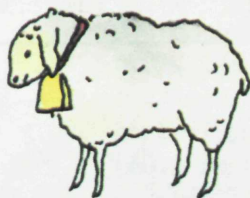
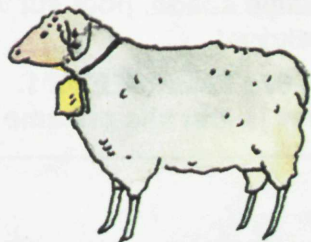
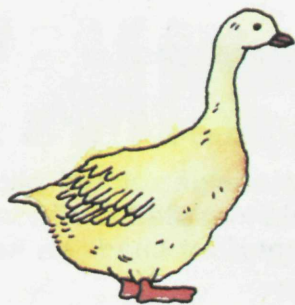
Must mees

OTT ARDER

ÜKS AUTO TEIST AUTOT TÕUKAS
JA MÕLEMAD LÄKSID KATKI.
TÕUKEAUTO JUHT OLI JÕUKAS,
PAKKUS KOHE RAHA JA KÄTKKI.

TEISEST AUTOST VÄLJUS AGA
MUST JA VINGE MEES,
SARVED PEAS JA SABA TAGA,
PÜSTI HULL HING SEES.

ÜTLES: "TÕBRAS, OMA RAHA
PISTA PAREM PÜKSI,
KÄE MA VÕTAN VASTU KÜLL,
EI PÕRGU LÄHE ÜKSI!"

Hellahingeline loomaaiamaias

OTT ARDER

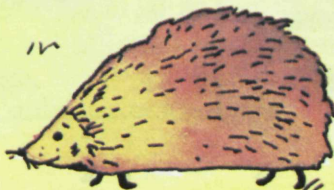
OMA MARTSIPANIST LOOMAAIAS
HIILIB RINGI LOOMAAIAMAIAS,
SILMAD PEAS KUI ROSINAD,
HUULIL SALASOSINAD:

"KELLELE TEIST, KULLA LOOMAD,
TÄNA HAMBAD SISSE LÖÖKS,
ÄRA MARTSIPANIST SIILI
VÕI SIIS MÕNE LAMBA SÖÖKS?!"

SIILIONU KURVAL PILGUL
JÄLGIB VÄIKEST MAIASMOKKA,
LONGUSPÄISED LAMBATALLED
VAGURALT ON VÄGA VAKKA.

KAELA AJAB ÕIELI
MARTSIPANIST HANI,
ÕHUTAB VIST MÄSSULE
VANA PELIKANI.

LOOMAAIAMAIAS OHKAB,
LAHKUB LOOMAAIAST,
LÄHEB KÖÖKI, ROSINAD
VÄLJA NOKIB SAIAST.

Illustreerinud ANU KALM

HANDO HENNO

Ristiku 15 Kuressaare
EE3300

Huvid:margid ja postkaardid,
juttude kirjutamine.

ROSALJA PRASS

Läänemere tee 34-103
EE0039 Tallinn

Huvid:udukad, kleepekad,
rattasõit.

KAIRI KIIK

Vastemõisa skj.
EE2902 Viljandi mk.

Huvid:kleepekad, loomad.

MARKO KLEINBERG

Salutaguse k. Prillimäe skj.
EE3421 Rapla mk.

AIRE SUURHANS

Ranna 42-7 Kuressaare
EE3300 Saaremaa

Huvid:muusika.

TRIINU ILVES

Põllu 28-4 Kärkla
EE3200Hiiumaa

RAGNE RAUAMÄE

Musti 2 Jüri Rae vald
EE3031 Harju mk.

TUULIKA VENDELIN

Tallinna 1 -17, Türi
EE2810 Järva mk.

MARITA JATSISIN

Oru EE3036 Harju mk.
Huvid:lahe musa,
kleepekad, udukad.

SIIRI JÜRGEN

Metsküla skj.
EE2962 Viljandi mk.
Huvid:udukad, joogi-
purgid, muusika.

SANDER SUVI

Haapsalu mnt. 19-7

Palun vaikust! Ma lindistan!

Just nii võid sa kodus hüüda, kui oled loosiga võitnud pildil näha oleva magnetofoni. See lindistab sinu jutu või laulu, kuid võid kuulata ka mõnusaid pillilugusid. Vajad siis küll nende pillilugudega kasseti. Magnetofoni saad ka kaasas kanda, sest see töötab patareidega.

Kuid pea meeles: et magnetofon kaua vastu peaks, pead teda hästi hoidma. Tolm ja liiv on õrnade aparaatide suured vaenlased.

Loosimisele tuleb 6 magnetofoni. Et üht sneist endale saada, pole sul vaja teha muud, kui saata meile üks naljajutt, -salm või ka lihtsalt anekdoot.

Aadress on ikka endine: TÄHEKE, makk, Pärnu mnt. 67a Tallinn EE0001.

Sinu kirja ootame 13. oktoobrini. See on reedene päev ja just siis pistame kae loosikotti.

**Proovi
õnne!**

Fisher-Price®

Palivere

EE3150 Lääne mk.
Huvid:jalgpall, kleepekad.

MARIS MÄE

Tagavere 3
EE3300 Saare mk.

Huvid:kleepekad,
muusika.

JAANA JUUR

Õismäe tee 12-17
EE0035 Tallinn

Huvid:kassipildid,
Miki Hiir, "Täheke".

KADRI MARKUS

Pühaoru 9-5 Toila
EE2021 Ida-Virumaa

KAIA KAUTS

Koola k. Vaimastvere skj.
EE2341Jõgeva mk.

Huvid:udupildid, kleepekad,
lilled, mood.

KAISA-MAARJA JAGULA

Pühaoru 9-4 Toila
EE2021 Ida-Virumaa

Huvid:ujumine, joonistamine.

RAILI SPEEK

Sinimäe tee 11-1
EE0038 Tallinn

Huvid:tantsimine, muusika,
kleepekad.

ANNA-MARI SALUVEE

Läänemere tee 36-115 Tallinn
Huvid:kleepekad, sport,
Disney'raamatud.

KATRIN MATVEI

Kullamaa skj.
EE3186 Lääne mk.

Huvid:koerad, sport, muusika.

MARILII STRÖÖM

Kullamaa skj.
EE3186 Lääne mk.

Huvid:muusika, tants, sport.

Mihklikuu lugu

HELI VEIGEL

Illustreerinud HELI VEIGEL

No mihklikuu lugu tuleb nüüd tõepoolest Mihklist. Eks ikka sellepärast, et septembri lõpus on mihkclipäev. Päevakangelasega on selline naljakas asi, et teda pole keegi õieti näinud. Pole siin imestada midagi, sest tegu on ju inglisa. Peaingel Miikael on meile andnud kena poisslapse nime Mihkel. Tihti enam ei mäletatagi, et mihklikuu kannab oma nime just ingli auks.

Inglid on, teadagi, salapärased olevused. Vahel on nad siiski oma ilmumisega tahtnud rõõmustada mõnda head inimest. Kuid on juhtunud, et neid on näinud just mustade mõtetega mehed. Räägitakse, et kord tahtnud rõõvlid telgis ööbivate inimeste pampude kallale hiilida. Äkki märganud nad mitut valges riides sõdurit magajaid valvamas. Muidugi tegid nad kähku minekut. Pärast selgunud, et mingeid sõdureid polnudki...

Igaüks meist saavat sündides kaitseingli kaasa. Küllap need telgi ümber valvajadki kaitseinglid olid. Maailmas varitseb ju palju ohte. Aga eriti palju tööd on üleannetute laste kaitseinglitel. Küll on vaja valvata kuurikatusest kukkumise, küll viikingite kiviheitemasina eest. Juba ohustab autorohke tänav, juba musketäri puumõök. Inglise toimetamistest hoolimata juhtub aeg-ajalt ikka õnnetusi. Miks kõik just nii läheb, ei oska targad täiskasvanudki seletada. Küllap me siiski liiga tihti otsustame ise halva ja ohtliku ettevõtmise kasuks. Ehkki teame, et asi võib kehvasti lõppeda. Inglid ei otsusta meie eest, kas süüa juurvilja või pühenduda üksnes sokolaadile, kuulata vanemate hoiatusi või minna salaja ujuma, kiusata naabri-Mari või laenata talle hoopis oma ratast.

Pisikesed lapsed otsustavad pisikesi asju ja suured inimesed suuri. Pealtnäha pisikeste otsustuste tagajärjed võivad olla üüratu suured. Täiskasvanud peavad valima: kas hakata lenduriks või rõõvliks, armastada oma perekonda või see hüljata, pidada naaberriigiga rahuläbirääkimisi või alustada sõda. Lapsed, kes väiksena otsustavad jonnimise ja kiusamise kasuks, hakkavad suurena sõdima oma perede ja teiste rahvaste vastu. Suurte inimeste valede valikute pärast võivad kannatada terved rahvahulgad. Ja meie kaitseinglid käivad siis meie kõrval ja nutavad, nähes kurja, mida me teeme.

Räägitakse, et ühel päeval peaingel Miikaeli kannatus katkeb ning ta tuleb õiglust jalule seadma. Kõik need, kelle mõtted on mustad, kardavad Miikaeli ja püüavad teda hävitada. Aga headus on, teadagi, tugevam. Ega ometi sina pea sel päeval Miikaeli vastu sõtta minema ja kaotama.

LILLAKAS

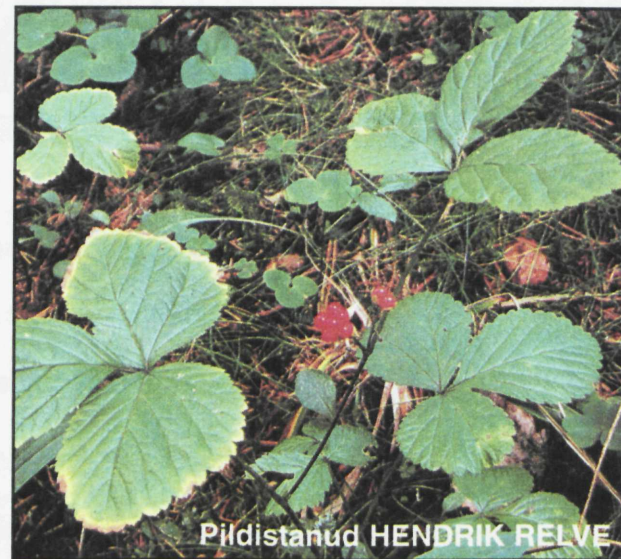
Lillakas on vaarika väikene veli. Tema lehed ja õied on väga sarnased vaarika omadele. Kuid taim ise on palju madalam, kõigest kämblakõrgune. Metsas jääbki lillakas sageli just oma väiksuse tõttu märkamata, ehkki taim on tavaline peaaegu kõikjal üle Eestimaa.

Lillaka viljad valmivad juulis. Vili on punast värvi nagu vaarikalgi. Kuid kujult sarnaneb lillakas pigem omavahel kokkukasvanud sõstramarjade kobarale. Iga marja sees on üks seeme. Niisuguseid vilju kutsuvad taimeteadlased luuviljadeks.

Vanasti teadis iga karjapoiss, et lillaka marjad kõlbavad süüa. Nüüdsel ajal jätavad marjulised need tavaliselt korjamata. Nad lihtsalt ei tunne seda taime.

Lillaka vili maitseb keelel magushapukalt ja meeldivalt. Tegelikult on lillaka marjad igati väärtuslikud söögimarjad. Iseasi on, et kribalaid marju leidub harva nii rohkesti, et neist korvi täis saaks. Aga kui see siiski õnnestub, siis võib saada hea moosi. Moosi ainus viga on, et seal sees on ohtralt kõvu ja võrdlemisi suuri seemneid. Kõige õigem oleks lillakamarjadest mahla teha. Selleks peab marju parkümmend minutit kuumas vees keetma ja läbi riide kurnama. Enne purki või pudelisse panemist tasub mahlale suhkrut lisada. Lillakamahl on erepunast värvi ja läbipaistev.

Lillaka lehtedest saab mõnusa lõhna ja maitsega teed. Lehti on õige koguda enne õitsemist, suvehakul. Kuivatatud lehti saab kasutada järgmisel talvel. Tassi põhja pandud lehtedele valatakse peale tulikuuma vett ja lastakse veerand tundi tõmmata. Peale seda võite juua huvitava maitsega mahedat teed, mille lõhn toob meelde suvemälestusi.

Pildistanud HENDRIK RELVE

HENDRIK RELVE

HELI VEIGEL ÜKS KALA-NELI SILMA

Ei või olla! Aga on küll. Mehhiko jõgedes elav anableps ujub kogu aeg nii, et pea on veest pooleldi väljas. Nii saab ta silma peal hoida nii vees kui õhus oleval saagil. See õnnestubki tal tänu silmadele, mille alumine pool on vee all, ülemine aga väljas. Nii on ta silmad nagu pooleks jaotunud: pool silmast vaatab vee alla, pool jälle vee peale. Anableps hüppab veest välja, et õhus lendavaid putukaid tabada. Vee all toitu märganud, ta sukeldub. Vahel eelistab ta lihtsalt ujuda, suu lahti, ja toituda veepinnal sibavatest putukatest.

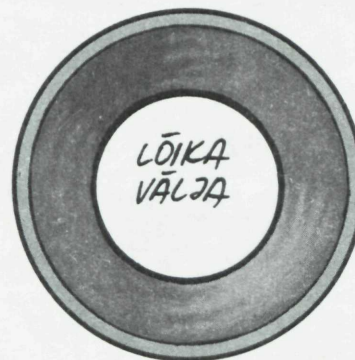
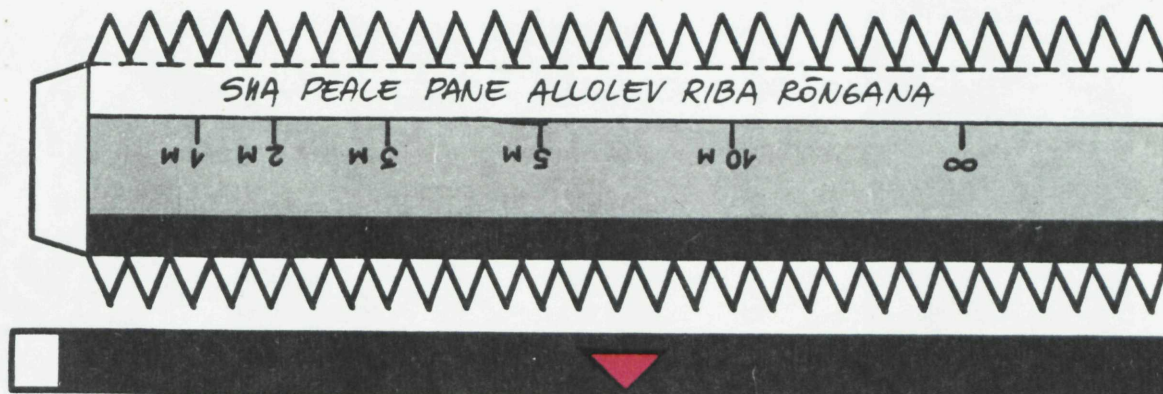

HELI VEIGEL LAPSED ÕPIVAD JÄLJENDADES

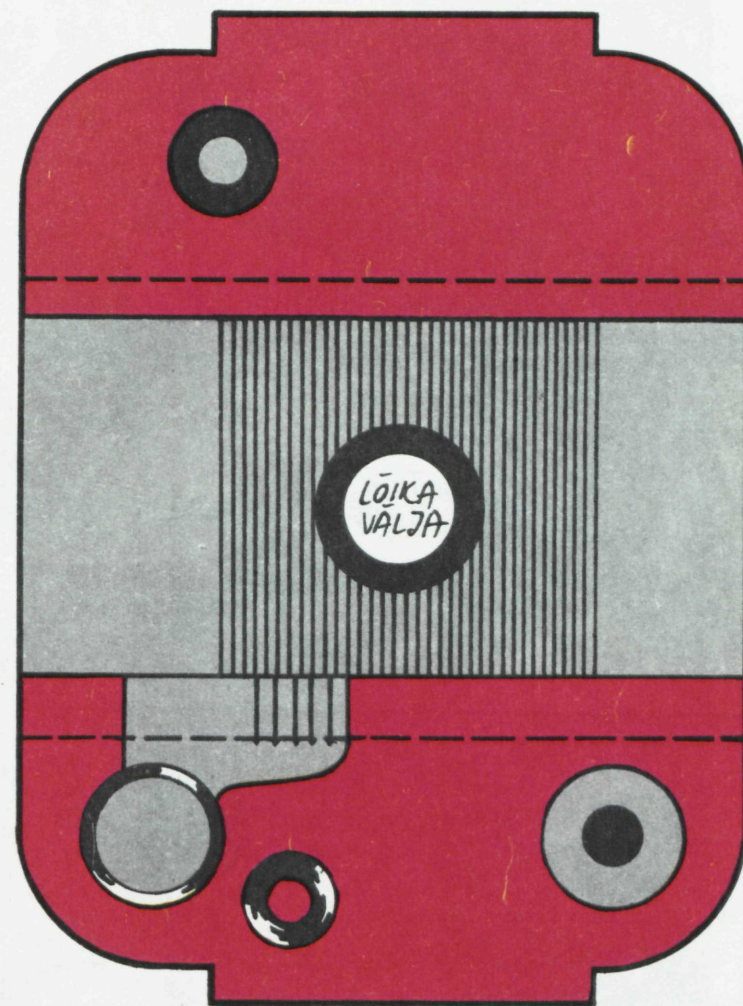
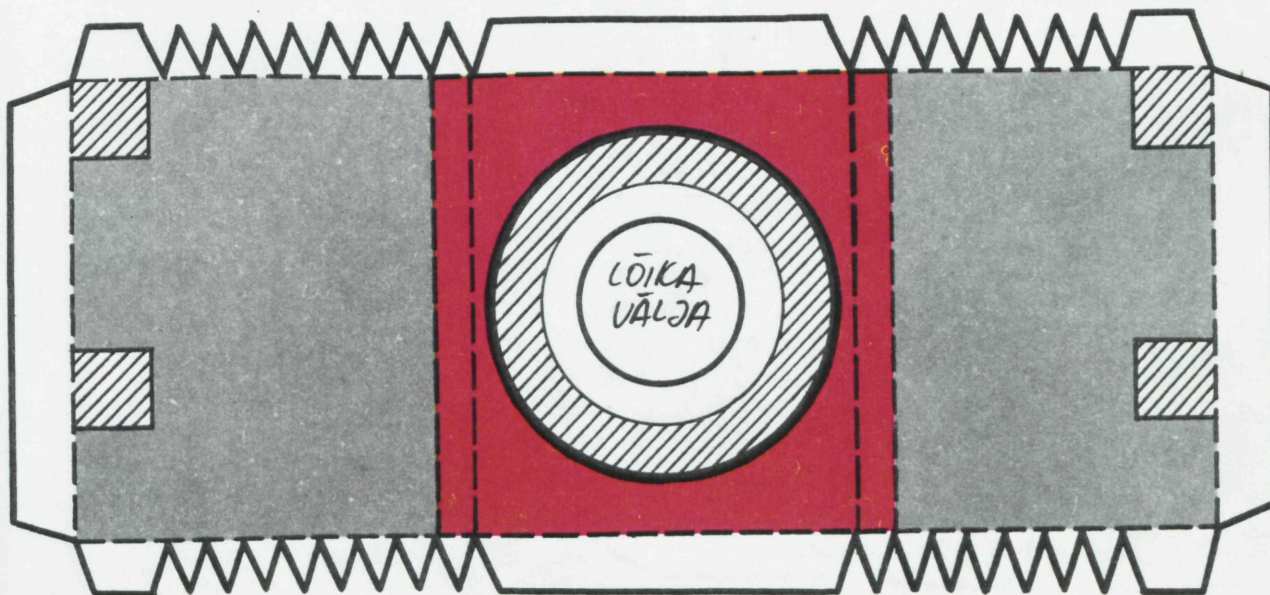
Ahvid on meie meelest arukad tänu omadusele meid, inimesi, matkida. Seepärast nimetamegi jäljendamist ahvimiseks. Kuid just selle võime tõttu õpivad ka lapsed täiskasvanutelt kõik eluks vajaliku. Teadlasi beebide matkimisvõime lausa hämmastab. Tehti katse 20-päevase maimukesega. Täiskasvanu kummardus ta kohale ja tegi grimasse. Beebi jäljendas mitut näoilmet. Ta lükkas keele suust välja, ajas suu ammuli ja torutas huuli. Järelikult hakatakse matkima juba esimestel elupäevadel. Ka rääkima õpib laps oma vanemaid jäljendades. Sellepärast hakkamegi rääkima just oma ema keelt.

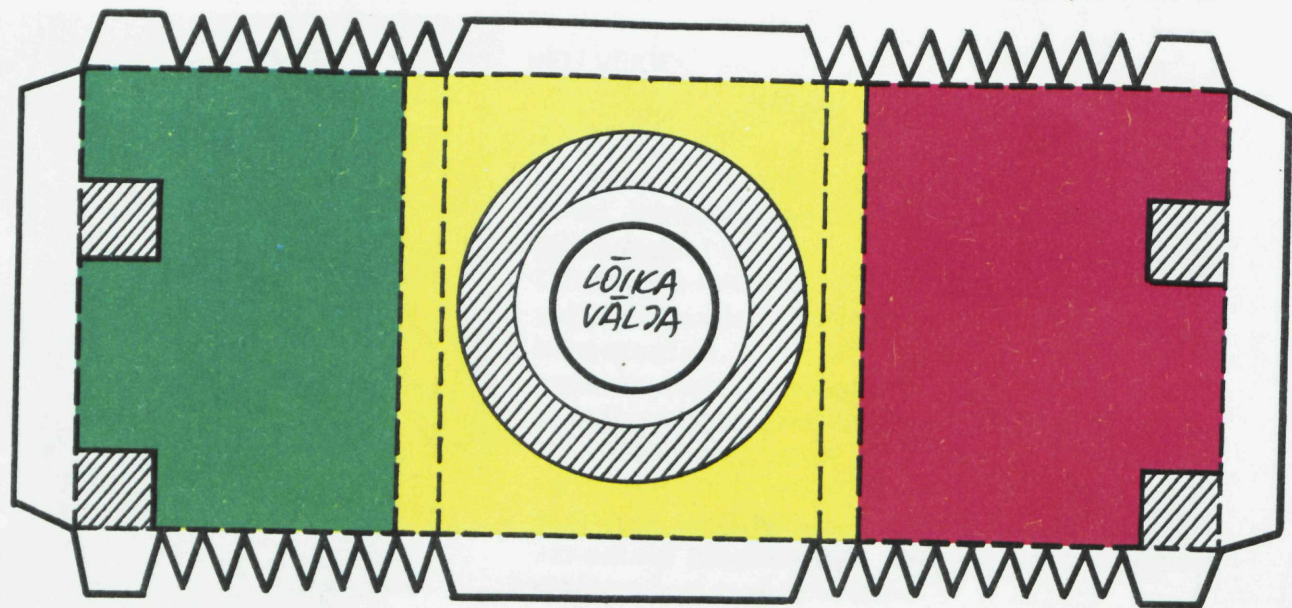
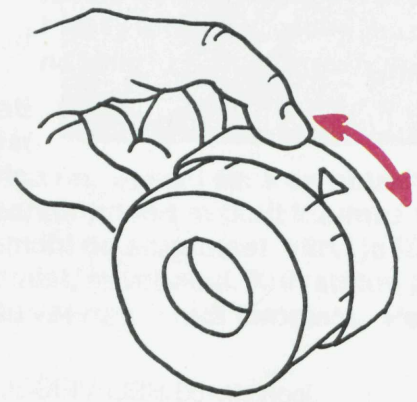
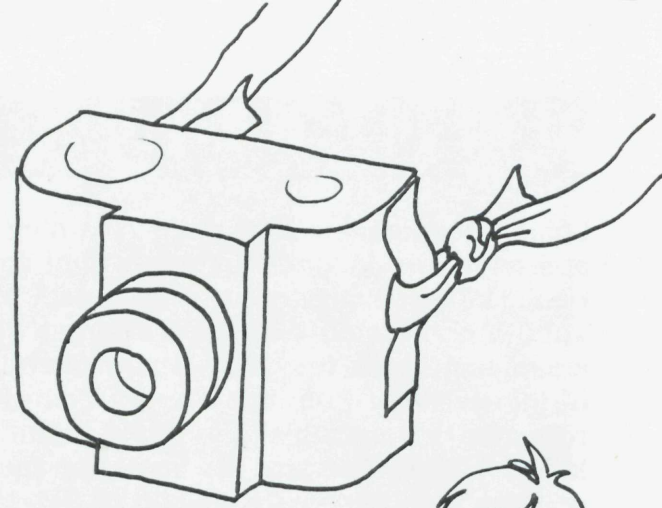
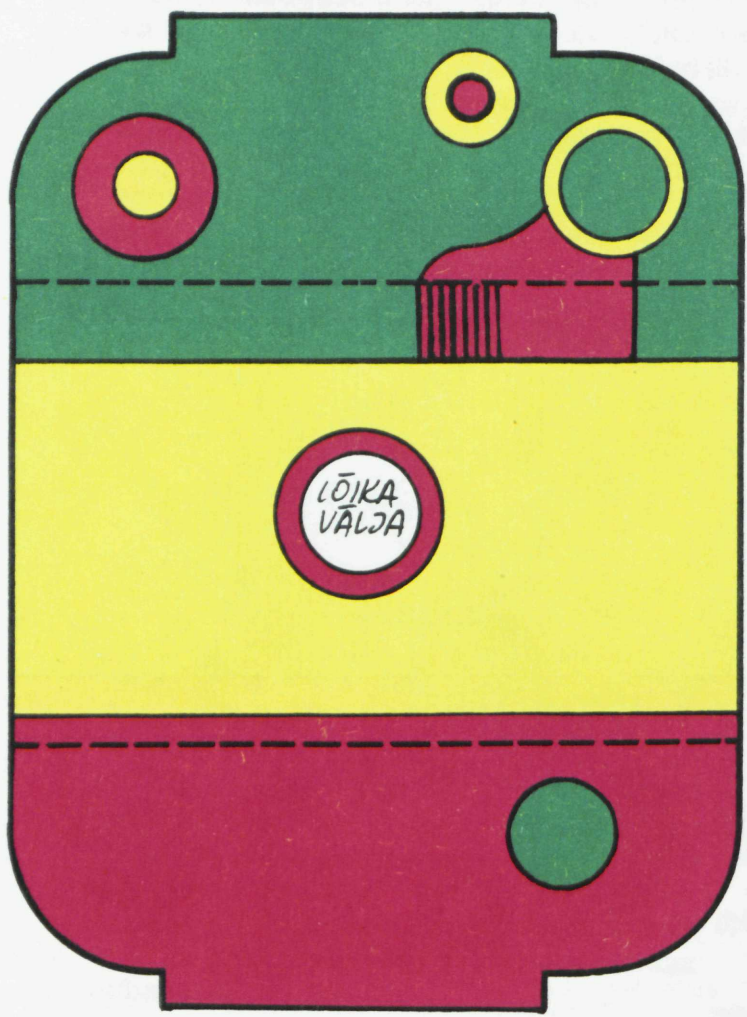
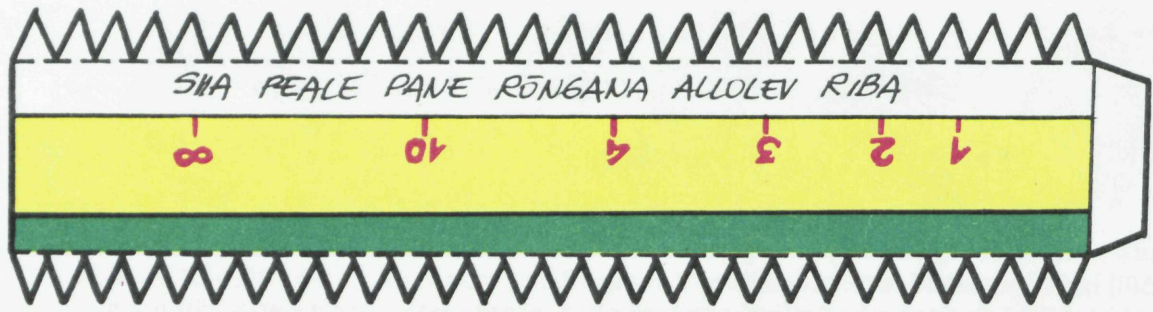
FOTOAPARAAT

Lõika fotoaparaat ja selle osad välja ning liimi aparadi kere kokku. Külgedele liimi aasad. Nende külge sõlmi parajasti nii pikk pael, et see sul üle pea ulatab. Siis saad aparati rinnal kanda nagu päris fotograaf. Aparadi ette liimi objektiivitoru. Peenike noolega riba liimi rõngaks ja pane objektiivi peale ettenähtud kohta. Rõngast keerates säti noole tipp kaugust märkiva numbrile peale. Kui asud pildistatavast asjast 1 m kaugusel, keera nooleteravik 1 peale. Lase emal-isal endale näidata, kui pikk on umbes 1 meeter. Mõnusat pildistamist!

Joonistanud HELI VEIGEL

SEENEMÖISTATUSED

VIKRAPU

KAS SINA TUNNED NEID SEENI?
KAS KORJAD NEID KÕIKI?

SIRSUMIKUR

RIISEKUKASSI

SEENSEKÄRB

VIKSOOPIL

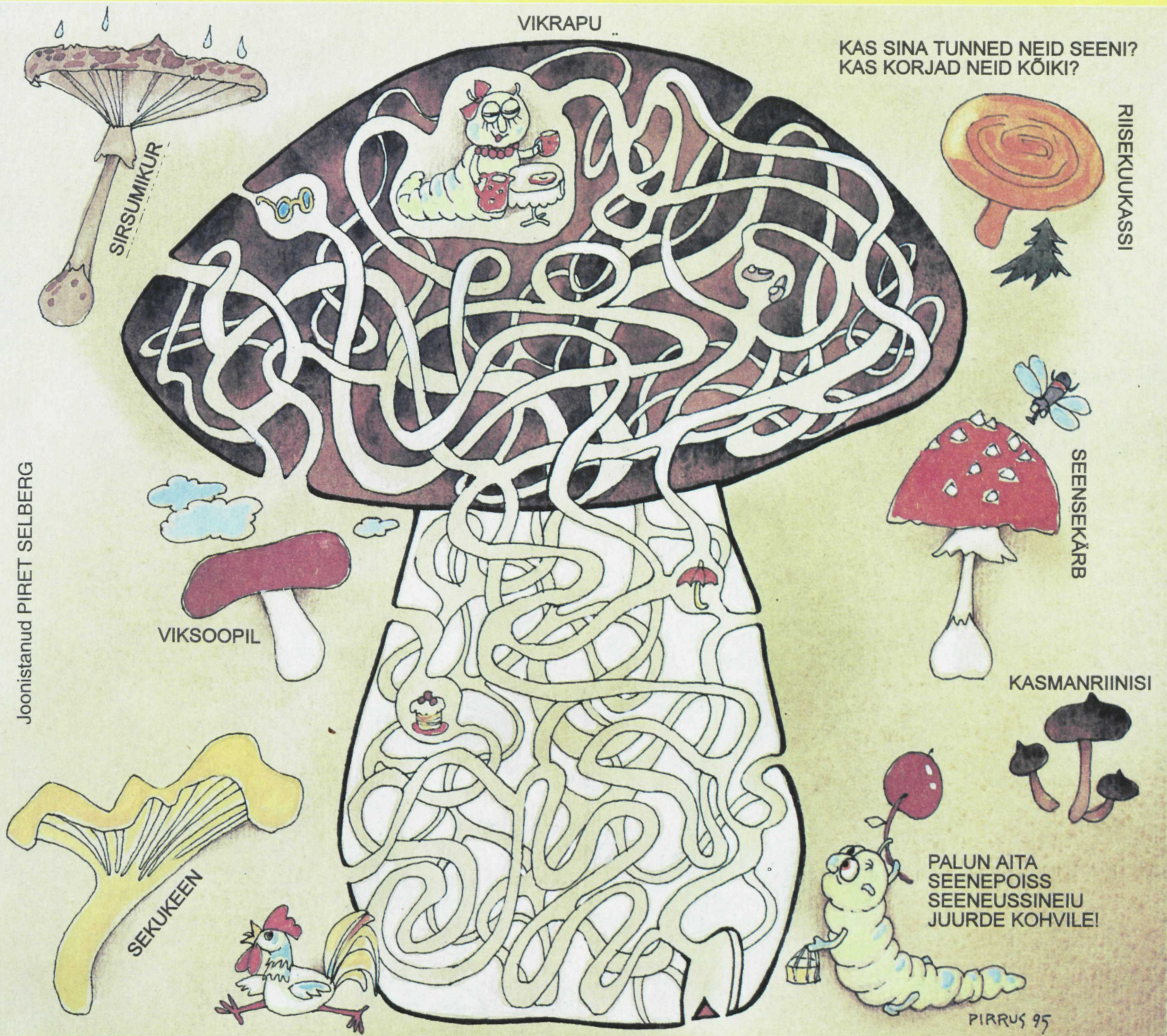
KASMANRIINISI

SEKUKREEN

PALUN AITA
SEENEPÖISS
SEENEUSSINEIU
JUURDE KOHVILEI!

PIRRUS 95

Joonistanud PIRET SELBERG

Lasteajakiri
"TÄHEKE"
Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printim
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

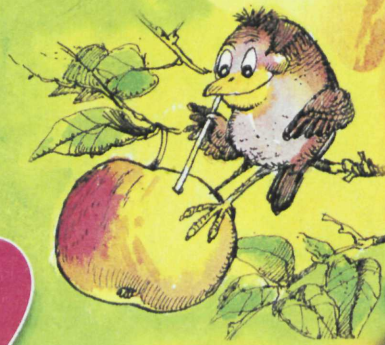
ESIKAANEL
MARIA-KRISTIIINA
ULASE
JONISTUS

Lapsed,

VARSTI ON NAKSITRALLIDEGA PAKID POODIDES.

Otsige meid!

Põltsamaa
EHTNE JA HEA

HIND 5 KROONI